

Na tym spacer nie kończy się. Już inne dzieci, tym razem szkolne, czekają na Korniego, który coraz pewniej czuje się w roli przewodnika.

- Jeżeli z rynku skierujecie kroki w stronę ulicy Kościelnej, to od razu zobaczycie zamku należący niegdyś do rodu **Stillfriedów**. Przed laty był o wiele większy. To, co oglądacie, to tylko jego fragment. Nad nim, jak zresztą i nad całym miastem, góruje neogotycka bryła **kosciota Świętego Mikołaja**. Od razu wyjaśniam: kiedyś był taki styl zwany gotykiem, po kilku wiekach zaczęto go naśladować i to называемy neogotykiem.

- To, w którym roku zbudowano ten kościół? - zapytał jeden z uczniów.
- Pracę nad jego budową zakończono w roku **1887**.

Jak pomalujesz znajdującego się na jego szczycie, zmieniającego swoje położenie wraz z podmuchem wiatru, koguciaka? Pamiętaj, że ten „**Kogucik**” tak naprawdę liczy sobie ponad półtora metra wysokości.

Tím ale naše vycházka nekončí. Na Kornym, který se v roli průvodce cítí stále jistější, čekají další děti. Tentokrát jsou to už školáci.

„Když se z náměstí vydáte směrem ke Kościelní ulici (ul. Kościelna), hned vpravo uvidíte zámek, který kdysi patřil šlechtickému rodu **Stillfriedů**. Před lety byl mnohem větší. To, co vidíte dnes, je pouze jeho část. Nad ním, jako i nad celým městem, se tyčí novogotická budova **kostela svatého Mikuláše**. Hned to vysvětlím: Kdysi se stavělo ve slohu zvaném gotika. Po několika staletích ho lidé začali napobcovat a tomu se říká novogotika.“

„A ve kterém roce tento kostel postavili?“ zeptal se jeden z žáků.

„Stavba byla dokončena v roce **1887**.“

Dokážeš vybarvit kohoutka, který sedí na kostelní věži a otáčí se ve směru vanoucího větru? Představ si, že ten „**kohoutek**“ je ve skutečnosti jeden a půl metru vysoký.